

הוכן ע"י כוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

שבועות דף כ"ז ע"א

הנשבע לקיים או לבטל את המצוה אליבא דר' יהודה בן בתירא האם חייב? [תד"ה לקיים].

נשבע לישוב בסוכה ולאכול מצה	נשבע שלא לאכול נבילה	
חייב	חייב	לרש"י
חייב	פטור ¹	לריב"א

שבועות דף כ"ז ע"ב

מי שנזר או נשבע פעמיים אותו הדבר ונשאל על הראשונה, האם חלה השניה?

בשבועה	בנזירות	
חלה	חלה	לרבא
לא חלה	חלה	לדחיית הגמ' ²

¹ והוכיחו תוס' כן מדברי הירושלמי שאם נאמר שחייב לא היה למשנה רק לומר לא אם אמרת שבועת הרשות שכן עשה בה לאו כהן תאמר בשבועת מצוה שלא עשה בה לאו כהן. אלא היה לה לומר לא אם אמרת בשבועת הרשות שכן עשה בה לאו כהן והן כלאו תאמר בשבועת מצוה שלא עשה בה לאו כהן ולא הן כלאו. פירוש: לא הן כלאו, שאוכל נבילות כלא אוכל נבילות, שבאוכל נבילות פטור ובשלא אוכל נבילות חייב. ולא לאו כהן, פירוש: שלא עשה הנשבע לבטל את המצוה כמו לקיים את המצוה. ומזה שכתבה המשנה רק שלא עשה לאו כהן, הרי שכל החילוק הוא רק בלקיים את המצוה או לבטל, ולא בין לאכול או לא לאכול שבזה כן עשה הן כלאו שבשניהם פטור.

² בדחייה חילקה הגמ' בין שבועה לנזירות, דבנזירות גם כשמונה את הראשונה הנזירות השניה נמצאת וקיימת להמנות בגמר הראשונה, ולכך כשנשאל על הראשונה, מוצאת השניה רווח ומקום לחול. אולם בשבועה אין שום נפק"מ בשבועה השניה בזמן הראשונה, דהרי אם יאכל את מה שנשבע עליו פעמיים אינו חייב אלא אחת, ולכך י"ל שהשבועה השניה היא בטלה מעיקרא ואפילו אם ישאל על הראשונה לא תחול השניה.